

3. Small Country Innovation Systems: Comparing Globalisation, Change and Policy in Asia and Europe / Ed. C. Edquist, L. Hommen. — Cheltenham: Edward Elgar, 2008. — 544 p.

4. 2010-2011 Graduate schools, universities, professional training colleges and Japanese language schools in Japan guide / Metropolitan Tokyo Professional Institution Association. — 2010. — 204 p.

5. Career Development Program for Foreign Students in Japan [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://www.ajinzai-sc.jp/index_e.html

Олійник В. В., доц., канд. екон. наук,
кафедра міжнародного менеджменту

ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ОРГАНІЗАЦІЇ ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ

У сучасній педагогіці існує багато різноманітних форм і методів інноваційного навчання, спрямованих на якісне засвоєння знань студентами, розвиток їх розумової діяльності, виявлення умінь і навичок критичного осмислення проблем, набуття досвіду самостійного опрацювання навчального матеріалу, пошукової роботи, набуття якостей, які стануть у нагоді в подальшому розвитку самоосвіти і самореалізації. Однією із таких форм є практичні заняття, які забезпечують розвиток творчого професійного мислення, пізнавальної мотивації і професійного використання. Практичне заняття є формою організації навчального процесу, під час якої за завданням і під керівництвом викладача студенти виконують практичну аудиторну чи позааудиторну роботу з будь-якого предмета. Особливо значну роль практичні заняття мають відіграти у вивченні спеціальних предметів і фахових базових дисциплін, зміст яких спрямовано на формування професійних навичок і вмінь. Основна дидактична мета практичного заняття — закріплення й деталізація наукових знань, а головне — формування таких навичок і вмінь. Для проведення практичного заняття викладач готує відповідні методичні матеріали: тести для виявлення рівня оволодіння необхідними теоретичними положеннями (як залишковими, так і безпосередньо набутими); набір практичних завдань різної складності для розв'язування їх на занятті та різноманітні дидактичні засоби.

Важливим засобом реалізації самостійної навчальної діяльності студентів є модульно-рейтингове навчання (в межах кредитно-модульної системи), що дає змогу забезпечити систематичне вивчення предмету, простимулювати регулярну та якісну роботу студентів — створити умови для систематичного самостійного виконання дій та операцій. Використання рейтингової системи значно активізує навчальну роботу студентів і викладачів: викладач виконує функцію не інформаційну, а управлінську, і стає, по суті, консультантом у самостійній роботі студентів — з'ясовує проблеми, що виникають під час опрацювання матеріалу, допомагає студентам ліквідувати прогалини у знаннях тощо. Модульно-рейтингова система навчання сприяє організації творчої діяльності студента, що забезпечується на практичних заняттях шляхом виконання письмових робіт, участі у творчих дискусіях, рольових іграх, аналізі конкретних ситуаційних вправ, задач тощо, а зміст функціонування вищої освіти стає пов'язаний із завданнями щодо визначення як джерел, обсягів і форм подання інформації для самостійної роботи, так і змісту завдань творчого характеру. Інноваційним положенням такої системи навчання є той факт, що студент поставлений у такі умови, коли він сам має здобувати знання за допомогою наданої йому інформації та поставлених задач, формувати навички оперування навчальним матеріалом, використовуючи надані йому інструкції.

Під час проведення практичних занять викладач, на наш погляд, має застосовувати наступні технології: створювати проблемні ситуації вирішення яких зводиться до роботи в міні-групах, застосовувати кейс-методи; проводити дидактичні, ділові, рольові ігри; вносити елементи творчого пошуку, евристичної бесіди, «мозкового штурму», «галереї ідей», проводити діалоги, дискусії, дебати, «круглий стіл», симпозіум; визначати проблемно-пошукові завдання, спільно зі студентами опрацьовувати літературу тощо. Такий підхід дозволяє студентам краще зрозуміти лекційний матеріал, усвідомити його практичну значущість, розуміти ключові поняття теми, позицію викладача, хід його думок у розв'язанні проблеми; активізує їхню пізнавальну діяльність, формуються уміння та навички їх практичного застосування шляхом виконання студентами індивідуальних завдань.

Саме з метою інтенсифікації процесу навчання на практичних заняттях вводяться ділові, особистісно-рольові ігри, огляди літератури, розв'язування ситуаційних вправ і кейсів, що сприяє удосконаленню самостійної навчальної роботи студентів, виробленню вмінь застосувати теоретичні знання під час проходження

виробничої практики та на семінарських заняттях. Крім того, студенти готують інформаційні повідомлення, проводяться міні-виступи, доповіді, готують презентації, здійснюють написання есе та рефератів, їх рецензування та захист. Студенти залучаються до дослідницької роботи, самостійно знаходять необхідну літературу, аналізують матеріал і дають власну оцінку, письмово оформлюють думки, роблять висновки-узагальнення з подальшим захистом та обговоренням їх у студентській аудиторії.

*Ольшевська І. П., доц. кафедри
міжнародної економіки*

ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК НАУКОВО-ДОСЛІДНОЇ РОБОТИ ТА ПІДВИЩЕННЯ ПРОФЕСІЙНИХ КОМПЕТЕНЦІЙ СТУДЕНТІВ

Сучасний етап розвитку інформаційного суспільства, базою якого є інформаціоналізм, ув якому ключові різновиди діяльності в усіх сферах людської діяльності базуються на генеруванні знань і зосереджені навколо обробки інформації, що глобально організована в інформаційні мережі. Процеси трансформації інформаційного суспільства значно відрізняються за своїми інституційними передумовами і соціальними наслідками, оскільки діє мережевий механізм прийняття рішень і реалізації задач, що вимагає не лише вміння використовувати інформаційні технології і обробляти інформацію, але й володіти високим рівнем кваліфікації і освіти. Це означає, що для створення конкурентних переваг в інформаційному суспільстві найважливішою ланкою є продукування в суспільстві високоякісного людського капіталу.

Економічні та соціальні реформи, які здійснюються в цьому напрямку значно змінюють характер праці спеціалістів, і відповідно — вимоги до їх підготовки. В умовах становлення інформаційного суспільства особливого значення набуває висококваліфікована праця, запровадження нових наукових досягнень, спеціалісти творчого, ініціативного напрямку розвитку.

Завдання вищих навчальних закладів є підготовка спеціалістів з такими професійними компетенціями, що відповідають вищезазначеним сучасним потребам суспільства. Основним напрямком виконання цієї вимоги є залучення студентів до науково-дослідної роботи пошук нових форм і методів проведення навчального процесу.